PAHALILIĞA VE İŞSİZLİĞE KARŞI

uyanış

UYANMAK İÇİN UYANMALI UYANMAK İÇİN UYANMALI

TARİH : 23.5.1978 SAYI : 13 FİATI : 250 Kuruş

ZAM, ZAM, ZAM...

Geçenlerde niyet mektubunun kabul edildiği, onaylandığı gazetelerde yer aldı.

Bu ne demektir?

Cebimize yeni yeni eller uzanacak, yediğimiz bir parça ekmeği daha da ufaltacak.

«Fiyat tebliğlerinden sonra çeşitli firmalar zam hazırlıklarına başladı. Zam gelecek mallar arasında lastik, dayanıklı tüketim maddeleri, gıda maddeleri ve boyalar var».

Evet gazetenin yazdığı dolaysız zamlar, birde dolaylı zamlar var.

Yapılacak olan bu zamlar, piyasadaki diğer bütün mal ve hizmetlerin fiatlarını yükseltecektir. Bir kere daha açıkca görüldüğü gibi ZAM yaparak pahalılık yaratan ve halkın cebinden milyarlar çalarak onu işsizliğe, açlığa, sefilliğe ve çürümeye mahkum eden parababalarıdır.

Parababaları zam kararlarını alırlarken, işsizlik, pahalılık, açlık, hastalık içinde cehennem azabı çeken fukara Türkiye halkının, sabrının taşmasından ve patlamasından korkmaktadır. Bu korku içinde yaşıyan para babaları, halkın üzerinde baskıyı ve zulmü yoğunlaştırmakta, halkın en küçük bir hak arayışlarını kurşun ve süngü ile bastırmaktadır. Parababaları sömürü ve vurgun düzenini yaşatmak için, bir yandan faşist milis birlikleri örgütler, bir yandan halkın inanç ve geleneğini sömürmektende geri kalmıyor.

Yeni zamlar ve hayatın olağanüstü pahalanışı, olayları biraz yakından izleyenler için hiçte şaşırtıcı olmadı. İlerici gazeteler aylardır hayat pahalılığına ve gelen zamlara karşı ortak bir mücadelenin gereğini vurguluyor. Zamların kapitalizmin zorunlu bir sonucu olduğunu ve hayat pahalılığının diğer pek çok sorun gibi ancak işçi sınıfının asgari programının uygulanmasıyla, pahalı devlet cihazının tasfiyesi ucuz devlet, şuurlu ticaret ve toprak reformunun uygulanışıyla mümkün olduğunu göze batırmaya çalışıyor. Buna rağmen, şimdiden hayat pahalılığına ve bunun siyasal nedenlerine karşı mücadele yollarının bulunabileceğini ve bulunması gerektiğini belirtiyor.

Pahalılık ve İşsizlikle Mücadele Derneği bunun için kurulmuş bu işin mücadelesini vermektedir.

Parababaları eskiden beri uy-

(Devamı 7'de)

Örgütlü Halk Yener!...

Türkiye halkının tükürükle boğacağı bir avuç parababası nasıl oluyorda tahakküm edebiliyor? Bu azınlığın azınlığı bir avuç çete, 45 milyon Türkiye halkı üzerindeki tahakkümünü nasıl sürdürebiliyor?

Hep söylendi; işi yapılmadığı sürecede söyledik, söyleyeceğiz: Parababaları domuz topu gibi örgütlü oldukları ve halkı örgütsüz bıraktıkları için tahakküm edebiliyorlar. Yine bu bir avuç çete, siyasetle suyun başını kestiği ve halkı kayıkçı dövüşleriyle siyasetten tiksindirip kaçırttığı ve kendilerine oy deposu durumuna getirdiği için vurgun, talan, zulümlerini sürdürebiliyorlar.

Sınıflı toplumda yaşıyoruz. Ve sınıflı toplumların en büyük icadı ise: «toplumda büyük çoğunluğu teşkilatsız bırakmak yoluyla köleleştirmek ve bir avuç azınlığı tepeden tırnağa örgütleyip efendi imtiyazına kavuşturmak»dır. Geniş yığınları teşkilatsız bırakmak Koçların, Sabancıların ve Eczacıbaşlarının sömürü ve baskıları için şarttır. Ancak halka kendisini işsizlik ve pahalılık olarak dayatan bu düzenin sürdürülebilmesi için «hür basınıyla», Bezirgan Partilerinin borazanlarıyla, Parlementosuyla halkın siyasetten kaçırılışı da gerekmektedir: Ve işin bu tarafı özellikle ülkemizde ilginçtir.

Bizde halkın siyasi partilere karşı tutumu ya klüpçülük merakı gibi soysuzlaşmış bir tutkuya ya da umacı korkusuyla sinme ezikliğine dönüştürülmüştür.» Ve bunu yapanlar elbette parababaları ve onların sözcüleri Demirel'ler, Türkeş'ler vb. dır. Bu da tahakkümlerini sürdürmenin şartıdır. Bu işi nasıl yapıyorlar? Hergün tekrarlana duran oyunlardan sonuncusuna bakmak yeterlidir:

Bugün ülkemiz, üretim tabanında kaynaklanan, iç politikadan, dış politikaya ve oradanda savunmaya kadar uzanan bir bunalım içindedir. Bu bunalımın yaratıcıları kimlerdir? Türkiye'yi parababaları yönettiğine göre: Elbette bunalımın yaratıcıları onlardır. Ancak Türkiye Sanayi ve İş Adamları Derneği'nin Yüksek İstişare Kurulu 13 - 14 Mayıs tarihleri arasında yaptığı gizli toplantıdan sonra basına yaptığı açıklamada «Bunalımdan kurtulmak için üzerimize düşen her görev ve fedakârlığı yapmaya hazırız» diyorlar. Ve arkasından «Siyasi partilerin anarşik olayların teşhisinde ve bunlarla ilgili tedbirlerde milli mücadele ruhu içinde anlaşmalarının zorunlu görüldüğünü» ilave ediyorlar. Hem aşırı vurgun ve kâr hırsınla bunalımı yaratacaksın, kurduğun gizli - açık örgütlerle sağı - solu bombalatacaksın, adam öldürteceksin, hem de anarşi var, bunalım var deyip Mecliste beslediğin Partilere birleş diyeceksin. Utanmazlığın bu kadarı ancak olur...

Başımıza tebelleş olan ve bunalımın, anarşinin sebebi olan bu bir avuç çeteyi nasıl yenebiliriz? Onların memleketi toptan satışlarını nasıl engelleyebiliriz? Biz işçileri, yoksul köylüleri bir avuç parababalarının tahakkümünden kurtaracak birinci adım derneğinde, sendikasında, kooperatifinde örgütlenmektir. İkinci adım siyasetle uğraşmaktır. «Ben ekmeğime bakarım, bana ne siyasetten» mantığını bırakmaktır. Çünkü ekmek ve siyaset birbirine bağlıdır: 1974'te ekmek iki liraydı büyüktü; şimdiyse avuç içi kadar ekmek üç lira.

Siyaset ise soyut lâf tekerlemesi değildir. İşçi sınıfının asgari programıdır. İşçi sınıfının ve halkın o program etrafında «tamamiyle aşağıdan gelme ve tamamiyle serbest GİRİŞİM ve ÖRGÜTLENME»siyle iktidara yürümesidir. Böylesi bir siyaset ve örgütlenmeden doğacak güç, parababalarını yenmemizi sağlayacaktır. Vatan kartalımızın işçi kanadı ile yükseleceğine inanların ve bunun mücadelesini verenlerin anlaması, bilince çıkarması gereken budur

— UYANIŞ —

«Umut» Ecevit Ne Yapıyor?

Ecevit Federal Almanya gezisine çıkarken gider ayak, işçi ücretlerinin başını alıp gittiğini, toplu sözleşmelerde % 100'e hatta % 200'e varan isteklerde bulunan sendikaların, bu işe artık bir son vermeleri gerektiğini söyleyiverdi.

Ne demektir bu? Bunun apaçık anlamı işçi ücretlerinin dondurulmasını istemektir. Daha doğrusu işçi ücretlerinin dondurulacağını uluslararası dostlara giderken «Bakın neler söylüyorum, sizlerin isteklerinden biri de işçi ücretlerinin dondurulması idi, şimdi sıra ona geldi onu da yapıyorum» diyor. Diğer yandan da parababalarının sürekli tekrarladıkları «Fiyatların artmasının sebebi işçi ücretlerinin yükselmesidir» teranesi çekenler kervanına Ecevit de katılıyor.

Nedir işin aslı bir de ona bakalım:

Ülkemizde genellikle toplu iş sözleşmeleri 2 yılda bir yapılmakta, bu 2 yıl süreli toplu iş sözleşmeleri ile işçiler artan hayat pahalılığı karşısında az da olsa ücretlerini yükseltip, bu tür geçici ekonomik haklar sağlarlar. Örneğin 1976 yılında imzalanmış bir toplu iş sözleşmesi ile işçiler 40 - 50 lira ücret zammı aldılar diyelim. Aradan geçen 2 yıl süre boyunca yani 1978 yılında hayat pahalılığı ne durumdadır ona bir bakalım. Resmi istatistiklere göre son 2 yılda hayat pahalılığı % 250 - 300 artmıştır. Yani 1976'da 40 - 50 lira ücret zammı alan bir işçi 1978'de bu zammı 120 - 150 lira olarak isteyince eline ancak öl-

(Devamı 2'de)

Olağanüstü Mahkemeler «Anarşi»yi Önlemek İçin mi?

Zülmün ve zamların uykularımızı kaçırır hale geldiği bir ortamda yaşıyoruz. Ne fabrika cehenneminde, ne tarlada, ne evde, ne de okulda rahat bir nefes alabiliyoruz. İşçiysek ve çalışıyorsak yarın işimizden olma korkusuyla; grevdeysek işveren köpeklerinin bombalı-tabancalı saldırı düşüncesiyle kâbus görüyoruz. Köylüysek jandarma ve ağa baskısının yarattığı endişe; tefeci-bezirgana olan borçlarımızı ödeyip ödeyeme korkusu ve düşüncesiyle uyuyamıyoruz. Öğrenciysek okul çıkışı veya girişinde kontr-gerillanın toplu katliamı veya sokak başlarında faşist komandoların kurşunları ile üçer-beşer ölme endişesiyle ders çalışamıyoruz. Yeni Türkiye'de işçi olmak, yoksul köylü olmak, genç olmak «dağ başında eşkiyaya esir düşmekten bin kat beter oldu». Eşkiya, aşırı vurgun ve kâr peşinde koşan bir avuç parababası, esir ise tüm Türkiye halkı. Örgütlü bir avuç çete, ikili anlaşmalarla, İMF ile yaptığı kölelik anlaşmaları ile memleketi toptan yabancılara satıyor. Bizlere hayatı zehir-zemberek ediyor. Silahlı-silahsız adamları ile «anarşi» ve «bölücülük» yapıyor. Hem vuruyorlar hem de «ne vuruyorsun be» diye bağırıyorlar.

(Devamı 3'te)

YENİ VERGİLER

Ölüden Kefen Soymaktır

Hepimizin bildiği gibi neredeyse teneffüs ettiğimiz havadan, teneffüs vergisi alınacak kertede vergiler kapıda bekliyor. Hükümet yetkilileri gerek Başbakan gerekse Maliye Bakanı radyodan TV'den vergide adaleti sağlıyacaklarından dem vuruyorlar!

Tefeci-Bezirganların hava parası haracı gibi Mart 1978'den itibaren geçerli vergi tasarıları her gün yeni bir şekil olarak halkın karşısına dikilmeye hazırlanıyor.

Ücretlilere 750-1250 TL arasında bir indirimin sağlanacağı tasarıda belirtilirken kasıla kasıla nasıl halktan yana iş yapıldığını anlatmaya çalıştılar.

Oysaki bütün temel ihtiyac maddelerine konan vergilerin yanında 750 1000 TL arasında memurlara

(Devamı 3'te)

İŞSİZE İMDAT!...

Ya herkese iş, ya işsize «öldürmeyecek kadar» para vermeyen devlet «Uygar Devlet» değildir. Bugün ülkemizde iş bulma şansına sahip olmuş işçinin de, üç milyondan daha fazla işsizin de; sokaklarda henüz haykıramadığı sloganı budur.

İşsizlik nereden çıkmıştır? Neden milyonlarca insan işsizdir? Bu soruların cevabını hemen işsiz kalmış yurttaşlarımız bilirler. Bilirler ama bu nalet halkasını boyunlarından çıkaramazlar. Bu nalet halkasını çıkarıp atan ülkelerde işsizlik zaten yoktur. Bu ülkeler sosyalist üretim ilişkilerini vatanlarında hakim kılanlardır. Yani sosyalist ülkelerdir.

Kötülüklerin anası olan işsizliğin anası da kapitalizmdir.

İşsizlik nalet halkasını bizim ülkemiz gibi boynunda taşıyan; gelişkin kapitalist ülkede durum nedir. Yaban ellerde çalışan işçi kardeşimize sorduk:

— Arkadaş sen 6 ay Almanya'da işsiz kalmışsın o zaman zarfında burdaki ailene para gönderdin. Kendin de orada gecindin. Hâlâ işsiz olduğunu söylüyorsun. Ama buraya geldiğinde bir sürü eşya getirdin. Sen bu parayı nerden aldın. Adam mı soydun? Hırsızlık mı yaptın? Katillik mi yaptın?

Bu soruya arkadaşın cevabı şu oldu:

(Devamı 3'te)

Eğitim Köşesi

BU DÜZENDE EĞİTİM NEYİ AMAÇLAR?

Eğitim, Arapçadan dilimize geçmiş olan terbiye sözcüğünün türkçesidir. İnsanların veya canlıların üzerinde çaba gösterilerek, güdülen amaca göre geliştirilmesi diye tarif edebiliriz.

Sırf bilgi kazanmak, bilgilendirilmek eğitim olmuyor. Eğitim kavramının içine pek çok değişik alanlardaki gelişim, geliştirim çabaları girer.

Eğitim evde «aile terbiyesi» ile başlar, okulda, askerlikte ve hayatın her alanında, düzenli yahut düzensiz, sürer gider. Okullarda, askerlikte ve belirli kursların dışındaki eğitim, bizim önceden plânlanmış, belirli bir çabamızla olmaz

Gazeteleri okuruz, radyo-televizyon izleriz, işyerinde, kahvede, dernekte konuşuruz, tartışırız. Ama bunlar zaman ve yer bakımından düzenli ve plânlı bir çalışma, çaba değildir. Ancak bu tür **eğitim** diğer düzenli eğitimlerden çok daha uzun sürer insan yaşayışında. Ve bu öylesine etkili olur ki, gerici sömürgenliğin ömrünü uzatmakta en etkili afyon bu sırada günlük **eğitimler** olur.

Basın yayının rolünü ve önemini Usta şöyle belirtiyor.

«**Hür yayın**» olmazsa, emperyalizm kurdu, hangi kuzu postuna bürünebilir? Serbest uçkur, baldır, bacak gıdıklamalarıyla dolu «**Hür yayın**» ortamında, esrar kabağına çevrilen insan kafası, azraili kolayca kurtarıcı melek gibi görebilir. Binbir rezalet, şantaj, fuhuş gürültüleriyle insan: avcılar önünde zağar sürüsünden kaçan şaşkın av hayvanı durumuna sokuldu mu, burnunun ucunu göremez oluyor.» (Deccal K.N.Ç S. 7 Dr. H. Kıvılcımlı)

İşte parababaları bu görünmez günu birlik eğitimlerle insanları bu duruma getirmek için ellerinden ne gelirse esirgemiyorlar.

Parababaları halkı nasıl afyonluyorlar, bunların belli başlı biçimlerine bakalım:

■ **Tarafsızlık**: Eskiden bir yandan «**imtiyazsız sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz**» yutturmacasını yaymaya çalışırlarken öte yandan sınıf **mücadelesini** yasaklayan yasalar çıkararak sahtekârlıklarını çarçabuk açığa vuruvermişlerdi. Şimdi ise sınıflar ve sınıf mücadelesi gerçekliği karşısında «tarafsız devlet», «tarafsız hukuk vs.» maskeleriyle karşımıza çıkmaya çalışıyorlar.

«Tarafsız» Adalet Bakanı İşverenlere çağrı yaparak «BİZDE GREV YOK, FABRİKALARINIZI CEZAEVLERİNDE KURUN» diyor.

«Tarafsız» «Hür basın» parababaları kişi ve örgütlerinin ağzından ne çıkarsa çarşaf çarşaf yayınlarken, halktan yana tüm ses ve sözleri «binbir rezalet, şantaj, fuhuş gürültüleriyle» bağırmaya çalışır.

■ **Şans-Kader-Kısmet afyonu**: «Hür Basının» baş köşesinde şans kuponları hiç eksik olmaz ve bazen bu afyonun astarı yüzünden pahalı olur. Fakat sonuçta halk «kafadan gayri müsellah (kafadan silahsız) hayatını, kuponlara, gazoz kapaklarına bağlar duruma getirilmiştir. İstenen de budur.

«Tarafsız» devletin piyango v.b yollarla da katılım ve desteği ile bugün parababaları azınlığının en geçerli afyonu olmaya devam ediyor **şans oyunu**.

■ **Bencilleştirme**: Binlerce yıllık antika tefeci-bezirgânlığın geliştirip getirdiği bütün zehirli afyonlar «ata sözü» kılıfıyla halka yudum yudum içirilir.

«Gemisini kurtaran kaptan», «beni sokmayan yılan bin yaşasın», «ben dümenime bakarım», «önce can sonra canan», yani «kendinden başka hiçbirşeyi düşünme, çıkarına uygunsa ananı bile sat» anlayışı

■ **«Böyle Gelmiş Böyle Gider»**: Parababaları hiçbir şeyi değişmez gösterebilmek için ellerinden ne gelirse yapıyorlar. Çünkü değişme onların düzeninin değişmesine, sonlarının gelmesine varacaktır. O bakımdan «dünya dönüyor» diyen bilgin Galilev'yi öldüren antika gericilikti. Bugün parababaları insanlığın sosyalizme gidişini engellemeye çalışmakla, sosyalistleri tutuklamakla, asmakla modern gericilikleriyle insanlık suçu işliyorlar.

■ **«Herşey Birbirinden Kopuktur»**: Parababaları herşeyin birbiri ile bağlı olduğunun bilinmesini hiç istemezler: Memlekette pahalılık-işsizlik ne kadar artmışsa, halk ne kadar yoksullaşmışsa parababalarının kârları o kadar artmış, karunlaşmışlardır. O bakımdan «kâr ile pahalılığın, işsizliğin ne ilgisi var canım!» derler. Ekonominin bozulması, ne kadar artmışsa, hükümetlerin düşüp kalkmaları, siyasi kargaşa o kadar artar. Parababaları bütün bu bağlılıkları gözden uzak tutabildikleri ölçüde ayakta durabildiklerinden, bütün zincirleri koparmaya çalışırlar. Tabii kölelik zincirlerinden başka zincirleri!

(Devam edecek)

Kongre..

(Baştarafı 4'te)

mokratik merkeziyetçiliğin ön ve bön yargısız uygulanışında hayata geçirilişini teşkilât ölçüsünde sağlayacaktır.

İkinci olumluluk ise, PİM'in yönetiminde «federasyon» anlayışına Genel Kurul'un son verişidir. Genel Kurul, aynı yığın örgütü içinde çalışan siyasi eğilimlerin yönetimlerde değil işçi ve köylü içinde sentezinin mümkün olduğunu, doğru devrimci tutumun bu olduğunu **pratik** olarak karara bağlamıştır. Bu anlayışla yapılan seçimleri PİM Genel Yönetim Kurulunda olan çoğunluk eğilimi kazanmıştır.

Uyanış'tan Uyarı Uyanış'a Uyarı

NEDEN ÇIKAMADIK?

Gazetemizin bu sayısı 15 günlük bir gecikmeyle çıkıyor. İşsizlik ve Pahalılığın kartopu gibi yuvarlanarak arttığı bir ortamda hiç aksamadan çıkmamız gerekiyor. Gerek maddi imkânsızlıklar, gerekse araya pratik bir iki işin girmesi yüzünden geciktik.

Pahalılık ve İşsizlikle mücadelede Uyanış gazetesinin yol gösterici sırık olması, okuyucularının aktif desteği ile sağlanır.

Bunun içinde her okuyucumuzun:

1 — Gazetemizin yayılması için çaba harcamak;

2 — Çevresinde olup bitenleri gazeteye bildirmek;

3 — Abone olmak ve abone bulmak;

4 — Eleştiri ve uyarılarını eksik etmemek gibi temelli görevleri vardır.

Bu metodla gazetemizin sürekliliği sağlanabilir ve üstlendiğimiz görevleri yerine getirebiliriz. Tüm okurlarımızın bu çabaya katılacaklarına inanıyoruz.

Uyanış

Halk Dersleri

O anlar oluyor. Daha dün bizi ırköyden bildiğimiz «çarıksız» Mehmet Köylü, şu Kasabada «Göynekstsin oğ'u» Ahmet Esnaf çıkıyor. Beş-on ay gözden yitiyor. Ansızın «gurbetlice» dönüp geldum, tanıyabilirsen aşk olsun! Ahmet o Ahmet, Mehmet o Mehmet değil. Köylü, Esnaf Ahmet'le Mehmet kırk yıl köyde, kasabada sürünse değişmiyor. Ne hanyayı ne konyayı kavrayamıyor. Giysisini hiç tutma. Bir yerinde sarkan bir ipliğini çektin mi, bütün yamaları yere dökülüyor. Hoşa mın huzur, gurlı yerleri cıbocık görünüyor

İşçi Ahmet'le Mehmet başbayağı giyinik. O eski bildiğimiz culsuz Köylü - Esnaf Ahmet, Mehmet kalkmış ortadan. Yeni işçi Mehmet'le işçi Ahmet şahbaz şahbaz kol atıyor olanlarda. Beğenmeyecek nerdeyse İşçi Mehmet, Köylü Mehmed'i

Ama, kravatı zetre pantolon, ütülü gömlek giydi diye İşçi züppe de hiç değil. Bizden, canım, işçi... Mehmet'le Ahmet. Adamımız. Bizi de adamı sayıyor, kendisinden biliyor. Köylü, Esnaf Ahmet'le Mehmed'in de İşçi Ahmet ve Mehmet gibi olmasını biliyor, yol gösteriyor örnek veriyor

Gavurun radyo-pikap getiriyor. Ankara'sından İstanbul'undan gramafon plak getiriyor. İşçi Ahmet'le Mehmet, acıyor elendime söyleyeyim, kulunun kapağını «Dinleyin bakalım!» diyor

Köylü Esnaf Mehmet'le Ahmet'in adını duymadığı yerlerin yelleri, havaları esiyor şurada, burada İnsan konuşuyor. Ankara'da konuşuyor, Londra'da, Washington'da konuşuyor. Sen Köylü - Esnaf Ahmet'le Mehmet: Sivas'ın, Kayseri'nin bağında: Erzurum'un, Siirt'in ormanında dağında dinliyorsun. Tövbe tövbe, estafurullah!

Velhasıl anlatmakla bitmez. Var bir iş bu işçi olanlarda. Ne? Gelin arasını el birliğiyle bu köşede arayalım. Anlamaya çalışalım işin iç yüzünü yanlız işin mi? İşçinin de bir iç yüzü olacak. İşçinin iç yüzü, Köylünün de, Esnafın da içyüzü. Köylü, İşçi - Esnaf et e tırnak onları birbirinden ayırmak isteyen kurtlar çok. Asıl işin içyüzü de orada gizli. Onu açığa vurdurmak için önce İşçiyi, İşçi, Köylü, Esnafla birlikte anlıyalım.

DEDEHANDE

Halit Bingöl'ü Kaybettik

Karlıova yerlilerinden ve Torinyan aşiretinden Halit Bingöl, uzun süreden beri yakalandığı kanser hastalığından, bütün çabalara rağmen kurtulamıyarak ölmüştür. İşsizliğe - pahalılığa ve zülme karşı Karlıova'da sürdürülen mücadeleyi destekleyen Halit Bingöl'ün ölümü devrimciler - demokratlar arasında üzüntü yaratmıştır. Bölge devrimci - demokratlarının ve ailesinin üzüntüsüne katılır, baş sağlığı dileriz.

Zam, zam...

(Baştarafı 1'de)

guladığı taktiklerden biride, hangi mala zam gelecekse o malı piyasadan kaldırıp karaborsa piyasasına düşürerek 1'e olan şeyi 5'e satmalarını sağlayıp halkı canından bezdirip ne olacaksa olsun, 300 mü 500 mü belli olsun, mal bulunsun taktiğidir. Önce soğuk harp onun peşinden sıcak saldırılar kısacası.

Halkın yaşamını zehir eden zamlara karşı her mahallede, her çeşit halk tabakası arasında zamlara pahalılığa ve işsizliğe karşı kararlı mücadele vermek her yurtseverin görevidir.

«UMUT» ECEVİT

(Baştarafı 1'de)

meden sürünerek yaşayabilecek bir ücret geçecek demektir bu.

İşin diğer bir yönü de hükümetin, işçilerin ekonomik ve demokratik yığın örgütleri olan sendikaların kontrolünü ele almak istediğinin bir belirtisidir bu açıklama.

Bilindiği gibi Ecevit'in iktidara gelmesinde ülkemizin iki büyük işçi kuruluşunun Türk - İş ve DİSK'in hayli emekleri bulunmaktadır! Ücretlerin dondurulması ile ilgili olarak, bu iki sendikayı da kontrolü altında tutabileceğinden emin olan Ecevit, böyle bir açıklama yapmaya, daha doğrusu hükümet olarak böyle bir ücret politikası, uygulama kararını alma cesaretini bulmaktadır. Bu konudaki Türk - İş'in tepkisi pek yumuşakça olup Halil Tunç'un açıklamasıyla «Biz iyi niyetimizi muhafaza ediyoruz, Ecevit'in niyetinin de kötü olmadığına inanıyoruz. Almanya'dan dönüşünü bekleyecek ve kendisinin fikirlerini aldıktan sonra tutumumuzu belirteceğiz» şeklinde. Aslında daha şimdiden belli olan onaylama, yani her zamanki işçi sınıfını satma tavrı olmuştur. DİSK'in tavrı ise olumlu olup, giderek tabanın zorlamasıyla CHP kuyrukçuluğundan kopma yönünde bir tavır olmuştur. Fakat bu da yeterli değildir. Aslında işçi ücretlerini dondurma parababalarını bunalımdan çıkartmak için, hükümetin adım adım uyguladığı, gerek vergilerle, gerek yatırımların kısılması, ihtisas mahkemelerini kurma girişimlerinden bağımsız değildir. Bütün bu önlemler IMF'nin kredi vermek için ileri sürdüğü, yani uluslararası emperyalizme toplu satılışın gerçekleşmesi için yapılan bilinçli planlı adımlardır. Buna karşı işçi sınıfımız her geçen gün gerçekleri, çıkarlarının neden yana olduğunu ve «umut»ların maskesinin nasıl düştüğünü yaşayarak görmektedir.

Vayt'ta Neler Oluyor...

(Baştarafı 4'te)

Fabrikada binken işleri yaptırmak için her işçi bir ay çalıştırılıyor. Bu bir aylık işçiden sigorta ve vergileri kestiği halde, işveren bunları sigortaya ve maliyeye yatırmıyor. 17-20 yaş arasındaki işçiler bir aydan fazla çalışsa bile 20 yaşında askere gittiğinden fazla kıdem tazminatı alamamakta. Her gün mecburi mesailer var. Mesaiye kalmayan bütün işçileri çıkarılmakta olduğu için, işçiler de işsizliğin ne olduğunu bildiği için, işverenlerin her söylediğini yapmaktalar. Buna karşı mücadele edenler ise işten çıkarılıyorlar.

Bu iş yerinde bant usulü ile çalışılıyor. Bant o kadar hızlı dönüyor ki banttan gelen ambalajı yetiştirmek makina gibi olmak gerekiyor. Ve ayrıca yetiştiremezsen oradaki şeflerden ağır küfürler ve sözlerle işçileri aşağılamaktadırlar. Bu tutumlara tepki gösteren arkadaşlarımız işten atılıyorlar.

Ayrıca mesailer için çok az para veriliyor. Bu iş yerinde her gün işçi alınıyor ve çıkarılıyor. Sendikanın ise buna hiç bir tepkisi olmuyor. Olmaz tabii. Sendikacı gangasterlerle, işverenler çıkarları için işbirliği yapmışlardır. Sendika Genel Başkanı Mehmet Kılıç Petkim'in gazetesinde işçilerin bilinçlenmesi için hiçbir şey yapmıyor. Dergide eğitimle ilgili hiçbir şey yok. Bulmacalar var. Bulmacada da sendika başkanının soyadı soruluyor. Bunlar işçileri uyarmak değil, uyuşturmaktır. Sendika gangasterlerine ve işverenlere karşı bilinçli ve kararlıca mücadeleden sonra başarıya ulaşabiliriz.

Atılan Pim Üyesi Bir İşçi

işsize imdat

(Baştarafı 1'de)

— Doğru Türkiye'de olsam o dediğiniz yoldan birisini seçmeden geçinemezdim. Fakat ben Almanya'da bunların hiç birini yapmadım.

— Peki nasıl geçindin?

— İşsizlik sigortasından para olarak.

PEKİ BİZDE DURUM NEDİR?

Önce sigorta nedir onu açalım: Hemen hepimiz biliriz tehlikeye karşı tedbir almaktır. İşsizlik sigortası nedir: İşsizlik tehlikesine karşı tedbir almaktır.

Toplumumuzu tehdit eden en büyük tehlike de işsizliktir. Toplumsal olayların hiçbiri işsizlik ve onun ikiz kardeşi pahalılıkdan ayrı değildir. Ayrıca «İşsizlik toplum halinde yaşayan hiç kimsenin kabahati değildir.» (Vatan Partisi programından) 27 Mayıs Devrimcilerimizde bunu böyle kabul edip yaptıkları Anayasanın 42. Md. sinde işsizliği önlemeyi devletin önüne ödev olarak koymuşlardır.

Anayasa Mad. 42'de: «Çalışma herkesin hakkı ve ödevidir. Devlet çalışanların insanca yaşaması ve çalışma hayatının kararlılık içinde gelişmesi için, sosyal, iktisadi ve mali tedbirlerle çalışanları korur ve çalışmayı destekler. İŞSİZLİĞİ ÖNLEYİCİ TEDBİRLER ALIR.»

Bu Anayasa yapılalı 17 yıl oldu. 17 yılda gelip geçen hükümetler Anayasanın bu hükmünü neden hasır altı ettiler?

Çünkü; 17 yıldır kurulan ve dağılan hukumetler. Halkımızı İŞSİZLİK ve PAHALILIĞIN cehennemine atan ve orada emel sualine tutan cehennem zebanileri yerli ve yabancı parababaları. Ve onların hükümetleridir.

En son Ecevit hükümeti de parababalarının çıkarlarından başka bir şeyi savunmuyor. Konuşmasına başlarken ağzından hiç düşürmediği «Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak», «Özgürlükçu demokrasi»nin en basit kurallarını bile hiçe sayar. Bir demogaji ve aldatma taktiği içine giriyor.

Yukarda Uyanış'ın sorularını cevaplıyan Almanya'da çalışan işçi kardeşimiz, Ecevit'in ballandıra ballandıra anlattığı «Özgürlükçu demokrasi»nin hüküm sürdüğü Almanya'da işsizlik sigortasının olduğunu, işsiz kalan yurttaşın açlıkdan sokaklara atılmadığını anlatıyor.

Peki bizim «Umut Ecevit» kimin evini soruyor?

Önümüze koyduğu hükümet programında «KISMI İŞSIZLİK SİGORTASI KURULACAKTIR.» sözüyle kimi kandırıyor. Zaten söylediği önce kendi ağzını yaktığı için bir daha sesi çıkmadı.

Sahte Umut Ecevit Batı Avrupa'nın gelişmiş ülkelerine özeniyorsa oradaki işsizlik sigortası «KISMI» değil, bütündür. Yani tüm işsizleri kapsar.

Hal böyleyken «Umut» Ecevit'in kısmi işsizlik sigortası nedir? O neyi amaçlamaktadır? Bunları gelecek sayılarımızda tartışacak; çözüm ve önerilerimizi halka sunacağız.

olağanüstü mahkemeler..

(Baştarafı 1'de)

Ardında da «anarşiyi» önlemek için olağanüstü mahkemeler kurmaya kalkıyorlar. Yavuz hırsız dediğin böyle olur.

OLAĞANÜSTÜ MAHKEMELER KİME?

«Anarşiyi» kimin çıkardığı, kimin örgütlediği belli olduğuna ve Ecevit'te bu işin kaynağına gitmeyi göze alamadığına göre, olağanüstü mahkemeler kimler için çıkarılacak?

Koçların, Sabancıların ve onların kasaba ve köylerimizdeki ortakları tefecilerin ve bezirganların sömürü ve talanlarının sebeb olduğu bir bunalı mı var Türkiye'de. Başbakan Ecevit «70 sente muhtaç» hale getirilen Türkiye gemisini kurtarmak için, açıkça para dilenmek için, yabancı ülkeler arasında mekik dokuyor. Parababaları günahlarını işçilere, yoksul köylülere yıkma peşinde.

Böylesi bir ortamda işçilerimiz, gençliğimiz ücretlerin dondurulmasına, memleketin toptan satışına elbette seyirci kalmıyacaktır. İşte olağanüstu mahkemeler, başta işçi sınıfımız olmak üzere calışan yığınlarımızın iş, ekmek ve özgürlük mücadelesini bastırmak için kurulur. Parababaları bunu açıkça demeyince, kendilerinin tezgahladıkları «anarşiyi» gerekçe gösterirler.

Anamızı ağlatan böylesi denemeleri hepimiz az-çok, yaşadık biliriz. 1925 sonrası İstiklâl Mahkemeleri, Askeri Mahkemeleri ve en son Devlet Güvenlik Mahkemeleri hep bu çabalara örnektir. Bu örneklerin en canlısı ve hâlâ hatıralarda olanı zam, zülum ve ölüm kusan 1971-1973 sıkıyönetimidir: İşçilerin grev yapamadığı, kaçakçılığa itilen insanlarımızın sınırboylarında kurşunlandığı, gençliğimizin ve aydınlarımızın idam edildiği ve zindanlarda çürütüldüğü dönem.

Son olağanüstü mahkeme kurma istekleri, parababalarının en az elli yıldan beri halkımıza uyguladığı sinsice metodlarıdır. 1976'da MC eliyle kurulmayan DGM'lerin aynısı Ecevit hükümeti eliyle kurulmaya çalışılıyor: Zulümlerini artırmaya ömürlerini uzatmaya çalışıyorlar. Ancak korkunun ecele faydasının olmadığını biliyoruz.

Kısaca «umut» Ecevit eliyle kurulacak olan ihtisas mahkemeleri de, biz işçilere, yoksul köylülere ve gençliğe karşı kullanılacaktır. Uyanık olmak durumundayız. Bir avuç sömürücü eşkiyanın oyunlarını açığa çıkarmak, olağanüstü mahkemelerin kurulmasını engellemek için, seferber olmak, güçlerimizi birleştirmek zorundayız.

İPSD

(Baştarafı 4'te)

sandıkları, üretim ve tüketim kooperatiflerine kadar gitmek zorundadır.» (Türk Solu, s. 45)

İşsizlik ve pahalılıktan kimler yararlanıyor? İşçiler, köylüler, esnaflar olarak hergün yaşıyoruz. En namahrem yerimize kadar girmiş olan Amerikan ve Alman emperyalizmi ile Koçlarımız, Eczacıbaşılarımız, Sabancılarımız ve onların sözcüleri. İşsizlik ve pahalılıktan kimler zarar görüyor? Biz işçiler yoksul köylüler ve dar gelirli memurlar zarar görüyoruz. Biz açlıkla pençeleşirken parababalarının 500 binlikleri hatta milyonları nasıl çarçur ettiklerini görüyor ve hür basından izliyoruz.

19 Mayıs 1919 Mustafa Kemal'in 1. Kurtuluş savaşıyla kovduğu ve ülkemizdeki işsizliğin, pahalılığın, emperyalizmin ve onları temsil eden bir avuç yerli parababasının 2. Kurtuluş savaşıyla yenmediğimiz sürece işsizlik ve pahalılıktan kurtulamayız. Türkiye NATO'da, CENTO'da, SEATO'da kaldığı ve tepemizde bezirgan partileri olduğu sürece işsizlik ve pahalılık halkaları boynumuzda asılı duracaktır.

Emperyalizme ve koçlara karşı yürüttüğümüz 2. Kurtuluş savaşında halkımızın somut derdi olan IŞSİZLIK ve PAHALILIK halkasıyla işe koyulan İPSD'nin kuruluşunu ve bu vesileyle 1. Kurtuluş savaşımızın başlangıç günu olan 19 Mayıs'ı selâmlıyoruz.

Yeni Vergiler

(Baştarafı 1'de)

verilen yakacak yardımının da vergiye tabi olacağı açıklandı. Vatandaş otele gitse vergi, lokantaya gitse vergi tüpgaz, çamaşır makinası vs. ne alsa karşısına vergi çıkıyor. Öyle bir indirim ki astarı yüzünden pahalı

Parababalarından daha fazla vergi alınacağı böylece adaletin sağlanacağı açıklandı. Bunlar özel otolardan alınacak vergi ve kurumlar vergisi oluyor.

Parababalarına biraz ucu dokununca tasarı derhal komisyonlara havale edilmeye başladı ve kurumlar vergisinden 5 yıllık istisna 10 yıla, % 10'luk vergi istisnası % 20'ye çıkarılarak. Neredeyse «canın sağ olsun vermesen de olur» dedirtecek biçime getirildi. Vergi kaçakçılığıyla zaten değirmenlerini dondurmektelar.

Vatandaşa gelince: Önce %100'e yakın peşi peşine gelen zam yağmurundan kaçarken vergi dolusuyla dövülmeye başlandı. O da yetmedi ücretlerin sınırlandırılması karşısına dikildi. Vergi adaleti (!) derken halka zam ve sınırlı ücret reva imiş gibi gösteriliyor.

Yetkililerin adalet sağlıyacağız diye her ağız açışında ya zamla, yahut ücretlerin dondurulması, olmadı vergi daleveriyle yeni soygunlarla karşılaştık.

Parababaları ise kur farklarının ertelenmesi, ihracat kredilerinin artması ile kârlarını garanti ve yeni soygun alanları buldular.

İşte CHP'nin «İnsanca halkça» düzenin adaleti. Bu ne biçim adalettir Ecevit. Sen «Adalet Partisi» mi oldun mübarek.

1 Mayıs

(Baştarafı 4'te)

nın umduğunu vermedi. Yurdun 4 bucağında toplu katliamlara yönelmeleri, faşizmi boy göstermeye başlatmalarına rağmen halk 1 Mayısa beklemedikleri ölçüde katılması, halkımızın sömürüye ve zülme karşı savaşta yılmıyacağını göstermesi şüphesiz ki büyük bir olumluluktur.

Fakat bu olumluluğa rağmen 1 Mayıs içinde önemli hatalar ve eksiklikler taşımaktaydı. Bu zaafların en önemlisi kitlelerin 1 Mayısın anlamı ve önemi üzerine eğitilmemesidir. Dolayısıyla işçi ve kara halk yığınının katılımı oldukça azdı.

Her kafadan bir ses çıkar biçimiyle sloganlar arasında halk unutuldu. 1 Mayıs'ın birlik mücadele ve dayanışma günü olduğuna inançla gelen devrimcilerin en büyük hatasıydı bu.

En önemli hata ise yığınların reformizmin, sendikalizmin kuyruğuna takılarak gidişi oldu. 1 Mayısı süslü püslü davullu zurnalı bayram yerine çevirerek, onun mücadele ruhu, sendika ağaları eliyle törpülendi.

Kitlelere zam, vergi yağdırırken İMF'ye Koçlara, Sabancılara yaslanan hükümetin, halktan yana gösterilmesi ise gösteriyi içerden vurmaktan başka bir şey değildi.

İşçi sınıfı ve tüm sömürülenler elbetteki bütün bu hata ve eksiklikleri mücadele ederek aşacaktır. Ve 1 Mayıslar demokratik halk iktidarı için mücadelede gerçekten bir kilometre taşı olacaktır.

işsizlik, pahalılık...

(Baştarafı 4'te)

riyle bizleri kurşunlatıyor, öldürtüyor ve zindanlara attırıyor. Faşizme ihtar için şalterleri indirince de «isyan» ediyorsun diye vaveyla koparıyorlar. Sindirmeye çalışıyorlar.

Sinmemenin biricik yolu teşkilâtlı olmaktır. Sırtımızı teşkilâtlarımıza dayayarak haklarımızı alabilir, parababalarının en sinsi metodlarıyla başa çıkabilir ve onları yenebiliriz. İşçi arkadaşın sözünü ettiği «o gizli örgüt» nedir? Parababalarının kendileridir. Yoksa sadece kontr-gerilla değildir. O gizli örgütleri ise ancak bizim örgütlü gücümüz yenebilir.

Onun içinde bulunduğun yerde PIM yoksa PIM kur. Üretim ve tüketim kooperatiflerini kur, kurulu olanları tefeci-bezirgan hacıağalarının elinden kurtar. Ekmek ve siyasetin birbirinden ayrılmayacağının bilincinde olarak; işçi sınıfı ve onun partisinin yörüngesine gir.»

Taban fiyatı canımıza tak dedi.

ECEVİT'E DE

(Baştarafı 4'te)

dar biter. Bu 2 - 2,5 ayda, 24 saatte ancak dörder saat uyku uyuyabiliriz. Kuru tütünlerin yapımına Kasım ayı ortalarında başlanır. Bu iş Ocak ayı içinde biter. Tütünlerin kötüleri ayıklanır, iyileri iplerde dizili kalır ve bu şekilde balya yapılır. Kötüleri yaprak halinde basılır.

«Ardından tüccarlar gelmeye başlarlar. Tütünler satılmadan önce gelecek senenin tütün fideleri ekilmiş olur.

«Bizleri işte böyle boşuna çalıştırıyorlar. Ecevit'te de iş yok, benden bir daha Ecevit'e de rey yok. Geçen sene İzmir'de 50 liraya baş fiyattan piyasa açılırken, Ecevit, 80 liradan açılması lâzım derdi. Geçen sene burada baş fiyat 80 liradan açıldıydı. Buna göre bu sene 100, 120 liradan açılması gerekirdi.» Samsunlu bir tütün üreticimizden gelen mektup bu.

Türkiye'nin başlıca döviz kaynaklarından biri olan tütünü üreten köylünün durumu gerçekten çekilecek gibi değildir. Ürettiğinin çok az bir bölümünün karşılığını alabilmektedir. Bu köylü vatandaşımızın tütünü kötü yapraklarıyla (görmezleriyle) birlikte 26500 liraya satılmıştır. Yapdan harcamaları yani 8100 lirayı bundan çıkarırsak bir senede eline 18400 lira geçmiş oluyor. Tütüncülüğün boş zaman bırakmadığını biliyoruz. Buna rağmen, bu tütüncümüzün senenin üç ayını bir kısım sebze, mısır vs. yetiştirmek için harcadığını farzedersek, 9 ayda beş kişinin eline ancak 18400 lira geçmiş demektir. Bu durumda beş kişinin aylığı 2045 lira ve bir kişinin aylığı 405 lira olur.

İşte, köylerden şehirlere göçün, gecekondu ve işsizlik yığının sorunlarının nereden çıkıp geldiği böylece ortaya çıkar. Elbette bu kargaşalıktan en çok yararlananlar tüccar, bezirgan, işsiz yığını ortasında ucuz iş gücü bulan işverenler olur. Ve bu tütüncü köylümüz «Benden bir daha Ecevit'e de rey yok» der. «Kalkınmaya köyluden başlıyacağız» diyerek parababalarının döviz darboğazını köylünün sırtına binerek genişletmek isteyenlerin gerçek kimlikleri ortaya çıkar.

UYANIŞ HAREKETLERİ

1 Mayıs nasıl kutlandı?

Parababaları için en büyük kuşku: Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm sömürülenlerin birlikte mücadeleyi ögrenmesidir. Kitleler birlikte mücadeleyi kavradıkça, parababalarının hiçliği, sömürücülüğü ve binbir türlü haydutluklarla ayakta durabildiği ortaya çıkmaktadır. Bütün korkuları ya işçi sınıfıyla birlikte kitleler birgün siyasi iktidar için yürürse...

Onun içindir ki parababaları 1 Mayısı ihtilal provası olarak görür ve gösterir. Çünkü her devrimci kitle eylemi bir siyasi mücadele okuludur. Hele de 1 Mayıs gibi tüm sömürülenlerin bir arada olduğu kitle eylemlerinin ne demek olduğunu parababaları gayet iyi bilmektedir.

İyi bildiği içindir ki! Geçen sene yığınların üzerine makinalı tüfeklerle saldırdı. Bu sene de kitlelerin alana dolmasını önlemek için «1 Mayısta dükkanların yağma edileceğini» «Herkesin tedirgin olduğunu» «Hür» basından ilan ederek makinalı tüfeklerinden havan topuna kadar silahları halka çevirtti. Haydutmuş gibi tek tek arandı halk. Sanki yağmacı, talancı, kan içici kendisi değilmiş gibi işin içinden sıyrıldı. Daha sonra da «tahrikler boşa çıktı» diyerek kendini «Hür» basının sayfaları arkasına gizledi.

Bütün tahrik ve tedirginlik yaratma çabaları parababaları-

(Devamı 3'te)

Korkmadık parababalarının tehdidinden.

İPSD'nin kuruluşunu selamlıyoruz!

İşsizliğin ve pahalılığın hızla arttığı 19 Mayıs 1968'de Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın önderliğinde işçiler, yoksul köylüler, esnaflar ev kadınları ve dar gelirli memurlardan oluşan bir avuç insan İŞSİZLİK VE PAHALILIKLA SAVAŞ DERNEĞİ'ni kurarlar. Ve İPSD'nin Gaziosmanpaşa Şubesinin açılış töreninde kuruculardan Dr Hikmet Kıvılcımlı özetle şöyle konuşur:

«İşsizlik ve pahalılık kendiliğinden olan birşey değildir. Bundan zarar görenler olduğuna göre, çare bulunmamasının bir nedeni vardır. Demek ki bunda menfaatleri olanlar vardır. İşsizlik ve Pahalılıktan yararlananlar bellidir. Ve bunlar örgütlüdür. Bankalar, şirketler, tröstler, partiler, basın hattâ hâyır dernekleri şeklinde güçlü örgütlere sahiptirler. İşsizlik ve pahalılıktan zarar görenler buna karşı aynı şekilde örgütlenmek zorundadır. Bundan dolayı parti eylemi dışında dernek faaliyetlerine girmiş bulunuyoruz. Kitleleri örgütlemek zorundayız. Dört yılda bir yapılan seçimlerle bu işi çözümleyemeyiz. Her örgüt yeni örgüt ihtiyaçlarını ortaya çıkaracaktır. Bu örgütlenme yardım

(Devamı 3'te)

İşsizlik pahalılık zulüm için ne dediler?

İÇLERİNDE ORTAOKUL MEZUNLARI DA VAR...

"Aç kalmamak için her işe razıyız"

İSTANBUL BELEDİYESİ'NE

Çöpçü olabilmek için 2300 kişi sıraya girdi

Memleketimde insan manzaraları

— Ne iş yapıyorsunuz?

— İşçi emeklisiyim, inşaatta çalışıyorum.

— Resmi açıklamalardan 4 milyona yakın açık işsiz olduğunu öğreniyoruz. Sizce bu kadar aşırı olmasının nedeni nedir?

— Bir bakıma Anadolu'nun köylerinden akın edip şehire geliyorlar. Tarımda tarım aleti bulunamıyor. Öküzün çifti 30.000 lira olduğundan millet bu yüzden şehire akın ediyor. Dışa bağımlı olduğumuzdan ham madde meselesi de vardır.

— İşsizlik sizce ne gibi sorunlara yol açıyor?

— Yoksulluk, geçimsizlik, hırsızlık, adam öldürmek, karı-koca ayrılmaları.

— İşsizliğe karşı İŞSİZLİK SİGORTASI olmasını istermiydiniz?

— Zengin; bunu çok gelişmiş memleketler yapar. Bizde hükümet zorlanır.

— Sizce işsizlik ortadan kalkabilir mi?

— Bu düzende kalkmaz.

— Son bir yıl içinde nelere ne kadar zam geldi hatırlayabiliyor musunuz?

— Herşeye geldi: gelmedik hiçbir şey yok, gıda maddelerine yaklaşık olarak yüzde 200 zam geldi. Giyecek yiyecek bütün hepsine zam geldi.

— Pahalılık nasıl bu kadar aşırı olabiliyor?

— Bu, bütün tefecilerin yüzünden oluyor.

— Fiyatların aşırı yüksek olması kimlerin çıkarınadır?

— Zenginlerin, tefecilerin, karaborsacıların çıkarınadır.

— Türkiye'de gelir vergisinin de yüzde 70'ini işçi ve memurlar, toplam verginin yüzde 90 küsürünu halk ödemektedir. Milyarderlerden neden vergi kesilmiyor?

— Vergi kaçakçılarıdır. Milyonlarca para kazanır az miktarda gösterir. Bunların adamları var. Muhasebeciler ayarlıyorlar. Üç kâğıt yapıyorlar. Benim 7000 lira maaşım vardı, elime 4000 lira geçiyordu. Vergi sisteminde adalet yok, adaletsiz.

— Türkiye'deki siyasi cinayetleri Kontr-Gerilla adlı gizli teşkilâtın işlettiği iddiaları vardı. Hükümet böyle resmi bir teşkilât yoktur diye açıklama yaptı. Fakat cinayetler durmadı. Nedeni ne olabilir?

— Şimdi bunlar bir örgüt tarafından idare ediliyorlar. Gayesi hükümeti devirmek.

— İstanbul'da Mart ayı içinde 6 öğrencinin öldürüldüğü olayda kullanılan bombanın NATO yapısı olduğunu polis açıkladı, gazeteler yazdı. Buna ne dersiniz?

— Zaten bu işler hep onun başının altından çıkıyor. Arap ülkelerini karıştıran zaten Amerikan domuzudur.

— Neden bu kadar çok adam öldürülüyor?

— Birkaç kuruluşun çıkarınadır. Dışarıya bağımlı olan kuruluşlardır. Onların çıkarınadır.

— DİSK'in ve Demokratik Kitle Örgütlerinin Anayasa'ya dayanarak gerçekleştirdiği *«Faşizme İhtar»* direnişine Ecevit kanunsuz dedi. Siz ne diyorsunuz?

— Şimdi! Buradan halk partisinde de var. İşadamları, parababaları ucu ona dokunduğundan kanunsuz görüyor.

— Hükümet işsizliği, pahalılığı ve cinayetleri önleyebilecek mi sizce?

— Bu hükümet önleyebilir iyi bir tedbir alırsa. O *gizli örgüt* olmasa.

«Alınacak 80 kişilik çöpçü için, 2300 kişinin müracaat ederek kuyruğa girdiğini artık parababaları adına kitleleri kafadan silahsızlandırma işini yapan «hür basın» bile gizleyemiyor. Zamların zamları kovaladığı, yumurtanın bile 3,5 liraya çıktığını hergün yaşayarak görüyoruz. Bütün bunlardan zarar çekenler ise fakir-fukara Türkiye halkı oluyor. Kârlı çıkanlar ise yüzlerce üssü vere Demirel'in dediği gibi «Tesisiyle» Türkiye'yi ahtopotun kolları gibi en nazik yerlerinden saran emperyalistler, onların yerli temsilcileri bir avuç kene. İşsizlik ve pahalılığın bizleri can evinden vurması yetmiyormuş gibi bir de örgütledikleri silahlı-silahsız gizli veya açık örgütle-

(Devamı 3'te)

Vayt'ta neler oluyor?

Ben 11 Nisan 1978 tarihinde Vayt İlaç Laboratuvarında işe başladım. Başladığım günden itibaren her gün üç saat fazla mesaiye kalmamı ve ileride vardiyalı çalışacağımı söylediler. Vardiya da saat 2 ile 12 arası olacaktı. Fakat bunu işbaşı yaptıktan sonra söylüyorlar. Bunun için de herkesten imza alıyorlar, biz bunu da kabul ettik.

Vayt Laboratuvarı işçi almaktadır. Fakat alınan bu işçiler bir ayı doldurduğunda çıkartılıyorlar. Vayt'a alınan işçiler 17 ile 20 yaş arasındaki işçilerdir. Çünkü bu işçiler çalıştıkları fabrikada işverenle daha bilinçli daha kararlı mücadele veremezler. İşe yeni girdiklerinden, eski işçiler gibi tecrübeleri yoktur.

(Devamı 7'de)

ECEVİT'E DE BENDEN BİR DAHA REY YOK

«Tütün piyasası bu sene 71 liradan açıldı. Biz 69 liradan sattık. Köyde tütününün kilosu 49 liraya kadar düştük. Benim bir dengi (balya) tüccar aldı, böylece tütünümün kilosu 65 liraya düşmüş oldu. Ayrıca, 500 kilo tütünün içerisinden 100 kilo yaprak (görmez) çıkarmıştık. 100 kilo yaprağı kilosu 5 liradan 500 liraya sattım. Yaprakları şimdi herkes AP'li birisi var bizim köyde, ona satıyor. Çünkü tüccara kalsa daha az para ediyor yapraklar. Ama bizim bu AP'li vatandaş bu yaprakları sonradan tüccarlara kaça satıyor bilmem, zira bu işe başlayalı beri çok zenginledi. Ben dört veya altı dönüm tütün ekiyordum, bu sene de altı dönüm ektim. Mart ayından Haziran ayının sonuna kadar küf ilâcı ve zehir için 500 lira verdim. Altı dönümü üç sefer sürdürdüm, bunun için 1800 TL. traktör parası verdim. Tütünü dikerken de çizgi çektirmek için 1200 TL. öküz parası verdim. İki traktör sığır gübresi fideye gidiyor, traktörü 1000 liradan 2000 lira. Ve ayrıca altı dönüm için 1000 liralık Avrupa gübresi kullandım. Tütün dikiminin son beş gününde bir adam tuttum, 1000 lira da ona verdim. (Samsun'un Kavak kazası köylerinden tütün dikiminde bize mevsimlik işçi gelir. Bunlar kendi köylerinde pancar ya da buğday yetiştirmekle geçinirler.) 1000 lira icar parası verdim. Bir dönümü icarla ekmiştim. Bu sene teneke, stil vs. için de 1000 lira harcadım. Tütün ekiminden kırımına kadar 600 liralık zehir vurdum tarlada. Hepsini toplarsak,

Küf ilâcı, zehir	500 TL.
Traktör parası, sürdürme	1800 »
Öküz parası, çizdirme	1200 »
Traktör parası, taşıma	2000 »
İşçi parası	1000 »
Teneke, stil vs. parası	1000 »
Tarlada vurulan zehir	600 »
Toplam	8100 TL. eder

«Geriye kalan kendi amelelliklerimiz. 500 kilo tütün çıkarabilmek için 5 kişi çalıştık. Bu 5 kişiden birisi 12 yaşlarında ama, bizde çoluk çocuk herkes çalışır. Hem de hiç durmadan.

«Tütün fideleri Mart ayında ekilir. Mart'tan Haziran'ın sonuna kadar fideler sulanır, haftada bir otu ayıklanır, dört günde bir küf ilâcı vurulur. Haziranda tütünler tarlalara dikilir. Tütün dikimi en az 15 gün devam eder. Onun ardından hemen çapalama gelir. Tütün kırımına kadar iki defa çapalanır. Temmuz ayı ortalarında tütün kırmaya başlanır. Tütün kırımı Eylül sonlarına ka-

(Devamı 3'te)

PİM'in OLAĞANÜSTÜ KONGRESİ YAPILDI

29 Nisan'da Pahalılık ve İşsizlikle Mücadele Derneği'nin 4. Olağanüstü Genel Kurul'u yapıldı. Genel Kurul'un 1 Mayıs öncesine rastlaması nedeniyle organizasyon eksikliği bir kısım delege arkadaşların olumsuz tavırlarıyla birleşince, bir hayli zamanı usul tartışmalarıyla geçti denilebilir.

Seçilecek Genel Yönetim Kuruluna pratik çalışmalarda ileriye dönük, yol gösterici hiçbir tartışmanın yapılmadığı Genel Kurul'da olumluluklar nelerdi?

Birinci olumluluk: PIM 3. Olağan genel kuruluyla başlatılan ilerletici olmayan tartışmaların 4. Olağanüstü Genel Kurul'ca noktalanmasıdır. Bu PIM'in sosyal bilinç ve teşkilâta kavuşmamış kara halk yığınlarına yönelmesini hızlandıracağı gibi De-

(Devamı 7'de)

uyanış

Sahibi: İmam Budak

Yazıişleri Müdürü: Ali Mavi

Adres: Balabanağa Mah. Harikzedeler Sok. No: 44/3 Lâleli/İstanbul

Dizgi - Baskı: Kent Basımevi

Son baskı tarihi: 23.5.1978